

Opozorjamo na oglas na strani 11 kmečkemu ljudstvu dobro znane trgovine Franjo Klanjšek v Mariboru, Glavni trg, pri apoteki sv. Aneha. 1401. Poskusite in nato presodite! Stotisoče gospodinj rabi danes pravo terpentinsvo milo Gazela. Gospa, poskusite ga tudi Vi!

Družinsko pratiko za leto 1931 s podobo Sv. družine že dobite vsepovsod. Segajta pridno po njej, ker je res nekaj praktičnega. 1350

Samo za ženske.

Za žene in mladenke do sedaj ni bilo v »Slov. Gospodarju« stalnega čtiva. Večkrat se je že poiskusilo, da bi se to redno vršilo, pa se je še le letos posrečilo dobiti za to strokovno osebo, ki bo stalno v vsaki številki pisala tudi nekaj, kar bo predvsem zanimalo naše ženstvo. Koliko je stvari, ki bi jih naše žene in mladenke rade vedele, da bi mogle vršiti svoje dolžnosti na svojem zelo častnem mestu v družini.

Žene in mladenke so že zelo mnogo storile za »Slov. Gospodarja«. Poznamo jih, ki so hodile od hiše do hiše, da so agitirale za naš list. Poznamo jih, ki si pritrugajo od svojega, samo da si morejo za svoj dom naročiti »Slov. Gospodarja«. Tudi med temi, ki so bili letos nesrečni, da jim je pogorel dom, pa so bili vsaj toliko previdni, da so bili letoletno naročeni na »Slov. Gospodarja«, je ena gospodinja, ki je bila deležna zavarovalnine 1000 Din.

Žene in mladenke so marsikje dosegle, da je prišel kljub nenaklonjenosti hišnega gospodarja dober list v hišo. Gotovo bodo v bodoče za »Slov. Gospodarja« še bolj navdušene, ker bo imel stalen oddelek »Za gospodinje«. Naši prijatelji naj storijo vse, da bodo vse ženske tudi za to izvedele, posebno še v onih hišah, kjer dosedaj še ni bilo »Slov. Gospodarja«. Vsem pa je treba posebej še povdariti, da naj se naročijo letoletno, da bodo njihove stanovanjske hiše tudi zavarovane za 1 tisoč Din v slučaju požara.

Na vsaki pošti dobite položnice, napišite številko računa 10.603 »Slovenski Gospodar«. Ali pa pišite dopisnico na upravo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta 5.

Tudi za naše ženstvo bo »Slovenski Gospodar« najboljši list!

*

Največji fakirski „čudež“ pojasnjen.

Največji fakirski »čudež«.

Med Indijci ter Arabci so skrivnostni mošje, ki so znani pod imenom »fakiri« in so za nepoučenega nekaki čudodelniki. Pustijo se žive pokopati za dalje časa in se po odkopanju zbudijo zopet v življenje. Nadalje si prebadajo s šivankami brez bolečin jezik, hodijo po bodečih žrebljih itd. Do pred kratkem je veljala za največji fakirski »čudež« ta le spretnost.

Fakir je vpriču gledalcev pognal v zrak vrh. Videti je bilo, kakor da kon-

ča vrh visoko v oblakih. Po tej vrvi je splezal najprej z opičjo spretnostjo mali dečko, za njim pa fakir z ostrim nožem med zobmi. Ko sta se zgubila oba plezalca po vrvi med oblaki, se je razleglo z višine nepopisno presunljivo vpitje dečka. Naenkrat so začeli padati z oblakov na tla posamezni okrvavljeni deli otrokovega telesa. Ko je bil na tla vržen zadnji kos žrtve, se je spustil po vrvi med gledalce še fakir z okrvavljenim nožem. Skočil je na sredo med razrezano truplo in tepal po ostankih. Nato je počenil, nekaj skrivnostno momljal nad razmesarjeno žrtvijo in namah je bil dečko živ in je sakal nepoškodovan med na smrt preplašenimi in začudenimi gledalci.

O baš opisanem največjem fakirskem »čudežu« je bilo napisanih že bog znaj koliko knjig, ki so povdarjale vse nad vse skrivnostno zagonetko, katere ni znal pojasniti nikdo naravnim potom.

Pričetek razvozljanja zagonetke. —

Pred nekaj meseci sta se mudila v okolici arabske vasi Hillah v neposredni bližini starobabilonskih razvalin v Mezopotamiji nemška starinoslovca Erik Jan Hannen in Müller. Neka dne so obiskali razvaline starega Babilona bogati Angleži v spremstvu žensk. Kar se je raznesla govorica, da bo fakir iz vasi Hillah napravil pred Evropejci proti dobremu plačilu največji »čudež«. Nad vse radovedni Angleži so dali staremu fakirju 100 funtov in obljubili, da se bodo držali pri predstavi natančno njegovih navodil, ker sicer največji »čudež« ne bo uspel in še ima lahko neprezledno strašne posledice za gledalce. Povabljeni sta bila k proizvajanju še oba imenovana Nemca, ki sta igrala obenem tudi ulogo tolmačev med Arabci ter Angleži. Baš to priložnost hoteli uporabiti oba nemška učenjaka, da razkrinkata in celotnemu svetu pojasnita fakirski največji »čudež« kot navadno goljufijo. Učenjak Hannen se je opremil čisto nevidno s fotografičnim aparatom, ki je fotografiral s filmsko naglico potek »čudeža« in na ta način ima sedaj rado vedni svet v rokah ključ do dolgo — dolgoletne fakirske skrivnosti.

Priprave za »čudež«.

Stari arabski fakir Abu Nasser je oznanil, naj se zbere predpoldne ob 9. uri radovedna družba 12 članov na določenem, tesno ograjenem prostoru čisto na prostem pod pekočim solncem. Zbrani so morali stati eden tik drugega in gledati v ono smer, v kateri se bo godil »čudež«. Po preteku dobre ure v najbolj žgeči vročini sta še prikazala dva fakirjeva pomagača, ki sta peljala na garah skrbno zvito in zelo debelo vrh ter obširno košaro. Za tema je stopal v haljo zaviti fakir Abu Nasser z majhnim dečkom, ki je imel na sebi le črne kopalne hlačke. Vsi coprniki so postali nekoliko proč od gledalcev in se lotili razkladanja vrvi. Nemški učenjak je dobro fotografiral, da je bila cela ne baš dolga vrh sestavljena iz koštrunovih hrbtnic in na zunaj povita s platnom. Fakirjeva po-

močnika sta vrh sukala, da je postala trda kakor bambusova palica. Tako razmotano vrh je pognal fakir z bliskavico na kvišku (v resnici sta jo dvignila oba pomagača), da je bilo videti, kakor bi bila zapičena s spodnjim koncem v pesek in njen zgorajni konec bi pa segal v oblake. Ko je stala vrh, sta se postavila ob vsako stran fakirjeva pomagača, krilila z rokami proti vrvi, kakor bi jo rotila, naj stoji pokoncu, resnično pa je bila vrh prepeljana vsakemu od pomagačev skozi pas preko ledenj in sta jo podpirala vsak s svojim telesom. Spodnji konec je tičal globoko v pesku. A baš to mesto je že bilo poprej skrbno določeno in pod peskom votel prostor, kjer je bilo več fakirjevih sopomagačev, ki so sukali vrh nevidno, da je obdržala potrebno trdnost.

Čudež.

Ko so bile končane te priprave ter gledalci vsi zamaknjeni v konec vrvi med oblaki, je splezal dečko z opičjo spretnostjo navzgor po vrvi in se zgubil v višini. Za njim se je lotil plezanja stari bradati fakir. Bil je ogrnjen v zelo ohlapno haljo, obut v copate in v ustah je držal dolg nož. Poleg vrvi je bila prostorna ter globoka košara. Predno se je podal stari po vrvi navzgor, je gnusno zaklel in nekaj zelo skrivnostno mrmral ter krilil z rokami. Ko je plezal po vrvi, ga je obdal naenkrat oblak. Ni bilo več videti ne dečka in ne haljastega copernika. Že se je razleglo iz oblaka krikanje dečka, ki je šlo skozi mozeg. Iz oblaka sta prileteli ena za drugo okrvavljeni dečkovi roki ter padli v podstavljeno košaro. Pri pogledu na dečkovi odrezani roki, so začele navzoče Angležinje upiti kakor brez uma. Za rokami sta čofnili v košaro obe nogi, nato trup in slednjič še glava. Oblak se je razblinil, po vrvi je priplezal fakir z okrvavljenim nožem med zobmi. Plezal je navzdol le do polovice in nato je skočil v podstavljeno košaro, kamor je bil že zmetal razkosano dečkovo truplo, in hodil po košari. Čez nekaj časa je skočil iz globoke korbe, počenil pred njo, krilil nad njo z rokami in izgovarjal coperniške besede. Pri teh zadnjih prizorih so se Angležinje onesvestile, njih spremljevalci pa so tudi gledali, kakor bi bili pripravljani na takojšnji pobeg. Ko je fakir izmomljal coperniško, je smuknil iz košare razmesarjeni dečko zdrav ter čil in prosjačil pri onesveščenih in na smrt preplašenih gledalcih napitnino.

Kaj pravijo fotografični posnetki?

Dečko je bil oblečen v plavalne hlače, fakir v haljo, pod katero je imel v roke, noge, trup in v glavo zvito capje, ki je bilo pomazano s koštrunovo krvjo. Dečko in stari sta uprizorila na koncu vrvi umetni oblak, ker so spodaj stoječi kihali, ko so zagledali v daljini meglo. Na vrhu vrvi je zmetal stari capje izpod halje v košaro, dečko pa mu je zlezal pod haljo in se tamkaj skrival. V košaro pometane cape so odstranili oni pomagači pod peskom, ki so nevidno navijali vrh. Fakir je sko-